

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು.

ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರು ಕೂತು ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣುಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು? ಕತ್ತಲೆಯ ಮಿಣುಕುಚಿಟ್ಟಿಯಿದು. ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಫಳಫಳ ಹೊಳಿಸುವ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ತತ್ಕ್ಷಣ ಕಲ್ಲುಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೂ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದು, ಒಡನೆಯೇ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮೊಗಸಾಲೆಗೆ ಇಣುಕುಬಲ್ಲದು, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಬೂಲ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಕ್ರಂದನವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾಣಿಸಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಆದರೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೈಗಿತ್ತು ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತರಲಾರದು...

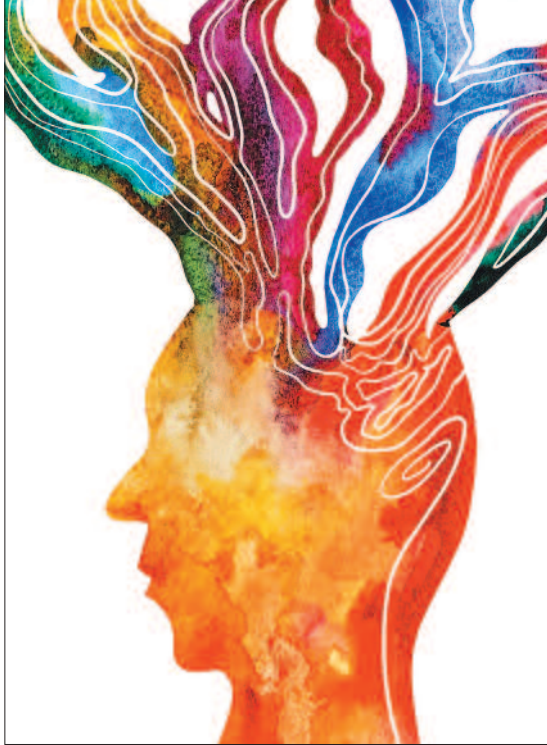
ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರ ದೃಷ್ಟಿ ಆ ಹುಡುಗರ ಕಡೆ ಸರಿಯಿತು. ಅವರ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟದ ಓಡಾಟ, ಚುರುಕುತನ, ನೂಕಾಟ, ಗದ್ದಲ ಜಾತ್ರೆಯೊಳಗಿನ ಸಂಭ್ರಮದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಆ ಚಿಗುರಗಳ ನಡುವೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ನಲಿ ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ಸಿಟ್ಟು ಸಿಡಿಮಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಟಪಟಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬ 'ನೀನು ಮೊದಲು ತೊಡರುಗಾಲು ಕೊಟ್ಟು ಬೀಳಿಸಿದೆ' ಅಂತಲೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ 'ನೀನೇ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಡಿಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟೆ' ಅಂತಲೂ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಎರಡು ಗುಂಪು ಗುದ್ದುಮುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವು. ನೀನು ಮಾಡಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಜಗಳದ ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು.

ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್, ಡಿಸೆಲ್, ಗ್ಯಾಸ್ ಬೆಲೆ ಏರಿಸಿ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ನರಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ವಿಪಕ್ಷದವರು; ನೀವು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬೆಲೆ ಏರಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆ ಅಂತ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದವರು ಪರಸ್ಪರ ವಾಗ್ವಾಳಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಈ ಜಗಳವೆಲ್ಲ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸುಧಾರಣೆ ಸೊನ್ನೆ!

ಇವರು ಹುಡುಗರತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ, ಗುಂಪಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಎದುರು ಕಲ್ಲುಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡ. ಇವರು ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಹುಡುಗ ಗುಂಪಿನತ್ತ ಬೆನ್ನುಮಾಡಿ ತೆಂಗಿನಮರದ ಸುಳಿಯ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪು ಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ. ಇವರು ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ ಸಿಟ್ಟು ಸೆಡವು ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಶಿವನಗುಡಿ ಮುಂದಲ ಬಸವನಂತೆ ಅಚಲವಾಗಿದ್ದ.

ಆ ಕಡೆ ಗದ್ದಲ; ಈಕಡೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮರಿಮೊಮ್ಮಗನ ಮೌನ! ಇವರು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದ. ಬಂದವನು ಬೆಂಚಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ

ತಾನೂ ತಟಸ್ಥನಾಗಿ ಕೂತ. ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ಏನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕಾದರು. ಊಹುಂ. ಜಡಮೌನ. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಬಂದವರು ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಮಾತಿಲ್ಲ, ಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ನೋಟವಿಲ್ಲ. ಮೈದಾನದಲ್ಲೇ ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ಎದುರುಗುಂಪಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡವರು ಕೊನೆಗೆ ತಾವೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಗೌತಮನಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರು ಪ್ರತಿರೋಧ ಅಥವಾ ಕ್ಷಮೆಯಾಚನೆ ಯಾವುದೂ

ಇಲ್ಲದೆ ತಾವೂ ಮೌನವಹಿಸಿ ಗುಂಪು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೌನಾಚರಣೆಯ ಮಂಟಪ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಂತಿತ್ತು.

ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರಿಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ, ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗದ್ದಲಕ್ಕೆ ಮೂಕನಾದ ಆ ಹುಡುಗನ ಮೌನ ಇಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತೆ?

ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರು ಈ ಬಗೆಯ ಮೌನ ಪರಿಣಾಮದ ಕಾವನ್ನು ಹೀರುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗ ಇತರರಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಚಿಕ್ಕವನು. ಎಣೆಗೊಪ್ಪ ಬಣ್ಣ, ಗುಂಗುರುಗೂದಲು. ಉಳಿದ ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದ... ಇವರಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ವಾಹಿನಿಯೊಂದರ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಹುಡುಗನ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಮಂದೆ ಬಂತು.

ಹೌದು. ಬಿಸಿಲುಸೀಮೆಯ ಹುಡುಗ ಕಡಕೋಳ

ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನ 'ಮೂಕನಾಗಬೇಕು ಈ ಜಗದೊಳು ಜ್ಞಾಕೃಗಿರಬೇಕು' ಹಾಡುವುದಾಗಿ ತೊಡಲು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ತೀರ್ಪುಗಾರರೊಬ್ಬರು ಇವನು ಹಾಡುವುದುಂಟೆ ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿದರು. ರವೀಂದ್ರ ಕಂದಿಗನೂರರ ಸ್ಮರಸಂಯೋಜನೆಯ ಪದ ಆ ಗಾಯಕನ ಕಂಠದಿಂದ ಆರ್ಧ್ರವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಅನುಭವ ಅನುಭಾವವಾಗುವ ಬಗೆ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು. ಗುರುವೆಂಬ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಎದೆಗಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳ್ಳುವ ತತ್ವಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ತತ್ವವಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲ; ಬದುಕಿನ ಬಾಳೆಯನ್ನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಲೌಕಿಕತ್ವವೂ ಇದೆ...

ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರು ಲೋಚಗಿರಿದರು. ಆ ಗಾಯನ ಮತ್ತೆ ತತ್ವಪದವನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪದ ಅರ್ಥ, ಸ್ಮರ ಮಾಧುರ್ಯ ಸಂಗಮಿಸಿ ಸಾಗಿದ ಮೇಳ ಅದು. ಆ ಗಾಯಕನ ಆರಂಭದ ರಾಗಾಲಾಪನೆಯೇ ರೋಮಾಂಚನದ ಅಂಚಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಪದ್ಯದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇನಿತಿಷ್ಟು ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗತಿ, ಸಾಕಿಗಳ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಾರಕಸ್ವಾಯಿಗೇರಿದಾಗ ಸಭಾಂಗಣ ಮೂಕವಾಗಿತ್ತು. ಹಲವರ ಕಣ್ಣುಂಚು ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮಾತು ಕಲಿಯಬೇಕು ಮಾತಿನ ನೀತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮಾತು ಬಲ್ಲ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಗೂಡೆ ಕೋತಿ ಹಾಂಗೆ ಚಿನ್ನ ಪತ್ತಿರಬೇಕು ತತ್ತ ಕಲಿಯಬೇಕು ತತ್ತ ಪ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಬೇಕು ತತ್ತ ಬಲ್ಲ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಗೂಡೆ ಕತ್ತಿ ಹಾಂಗೆ ಚಿನ್ನ ಪತ್ತಿರಬೇಕು

ಆಸೆ ಅಳಿದು, ದ್ವೇಷ ಕಳೆದು, ಹೇಸಿಗೆ ತೊಳೆದು ನಿಂತ ಭಾವಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೌನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತಾವು. ಈ ಮೌನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಸಂಗೀತ...

ರಂಗವೇದಿಕೆಯ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ಅಲಂಕಾರ, ಜಗಮಗಿಸುವ

ಲೈಟುಗಳು, ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷ ಹೊಳಪಿಸಲು ತೊಟ್ಟ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಲೀನವಾದ ಬಗೆ...

ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಕಾಲೂರತೊಡಗಿತು. ಈಗ ಆ ಹುಡುಗರಲ್ಲ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಾಸ್ಕಾ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೈಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಳನಳಿಸುವ ಚಿಗುರಲೆಗಳಂತೆ ನಗುತ್ತ, ಹರಟುತ್ತ, ನಲಿಯುತ್ತ ಮನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು.

ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡರು ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮೈ ಒಂದರಿಕೊಂಡು ದಡವೇರಿದ ಕಾಗೆಯಂತೆ ತಾವೂ ಎದ್ದರು. ಈ ಹುಡುಗನ ಮೌನ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಆ ಗಾಯಕನ ಮೂಕನಾಗಬೇಕು ಪದದ ಭಾವಲಯ ಅವರೊಳಗೆ ಅನುರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವಾದ ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಹುರುಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇದ್ದಂತಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in